

[Grethe Philip.]

en udvikling i retning af en større ligeløn, men samtidig konkluderer hun, at der endnu er betydelige lønforskelle for samme arbejde, og hun opfordrer både Kommissionen og i det hele taget EF's organer samt kvinderne til stærkere at arbejde henimod en ligestilling.

Det var udviklingen i dette ligeløns-spørgsmål. Hvis vi så går til Romtraktaten og undersøger, hvad den siger om ligelønnen, så er det jo ofte nævnt, at den udtrykkelig pålægger landene at indføre ligeløn. Men vi ved også alle, at dette er ikke sket, at der endnu er meget store forskelle. Det afgørende for os er dog, at det fra fællesmarkedets side er et ønske at nå frem til ligelønnen. Jeg kan ikke se, at denne paragraf på nogen måde kan blive en ulempe for dem, der måtte ønske ligelønnens indførelse sådan som jeg selv. Tværtimod kan det da kun være godt, at man i fællesmarkedet har det samme sigte, det samme princip. Jeg synes, det i denne forbindelse er værd at nævne, at man også ønsker at håndhæve dette princip i EF-domstolen, således som det fremgår af en afgørelse, der er truffet den 7. juni 1972, hvor man i EF-domstolen har tilsidesat et lønregulativ vedrørende Fællesskaberne, der indebar en forskelsbehandling imellem mænd og kvinder.

Jeg er klar over, at man stadig endnu fra modstandernes side vil sige: ja men vi mener endnu, at der er fare på færde. Vi kan ganske vist ikke vise det, hverken i traktater eller forordninger eller rapporter, men vi tror, at det vil komme alligevel som en indirekte virkning af det økonomiske samarbejde. Også dér er jeg af en anden mening. Jeg tror ikke, det vil blive en følge af det yderligere økonomiske samarbejde. Men jeg vil da i hvert fald gerne pege på, at hvis man overhovedet vil gå ind på den tanke — som jeg altså tror er forkert, men lad os nu et øjeblik virkelig gå ind på den — at det større økonomiske samarbejde ganske vist ikke ville pålægge os noget, men

dog måske alligevel ville være med til at sinke en udvikling, vi ønsker, så vil nøjagtig det samme jo ske, hvis vi holdt os uden for EF og traf frihandelsaftaler om større vareudveksling på det industrielle område. Det er vel noget, som i hvert fald de fleste af dem, der ønsker at holde sig uden for EF, forestiller sig. Jeg forstod ganske vist, at hr. Morten Lange i går vist ret pludselig var kommet i tvivl om, at det var en målsætning; men det er dog vist almindeligt også blandt EF-modstanderne, at man ønsker handelsaftaler på det industrielle område og måske også på et større område, hvis man kan få det.

På grundlag af det materiale, der nu foreligger fra det danske ligestillingsudvalg, og som omfatter mere, end hvad jeg her har kunnet komme ind på, og på basis af rapporter og udtalelser fra de forskellige EF-organer kan der ikke være tvivl om, at vi også inden for et EF-samarbejde vil kunne gå stadig videre i retning af at give kvinder og mænd den samme sociale tryghed og samme ansvar og forpligtelse både i hjemmet og ude i samfundet. Danske kvinder har ingen grund til ængstelse, ingen grund til at være bange for deres egen stilling. Den er baseret på en opinion herhjemme, som har bred tilslutning i alle befolkningskredse. Men ligesom vi ikke kan blive tvunget i en uønsket retning, således kan vi heller ikke tvinge de andre. Derimod kan vi være med til at fremme en udvikling i EF-landene henimod en større ligestilling, en udvikling, der allerede er i fuld gang, og som støttes af EF-organerne.

Svend Haugaard: Ved EF-møder rundt omkring i landet rumles der i øjeblikket meget om jordlovene, og det påstås, at de ikke er i stand til at sikre dansk styring af, hvem der skal eje jordværdierne. Det skyldes især et oplæg fra 3 jurister, og dette oplæg ligger her på folketingets bord i form af en såkaldt hvidbog. Der er også et afsnit om jordlovene, men jeg synes, nok, at juristernes argumenter om disse